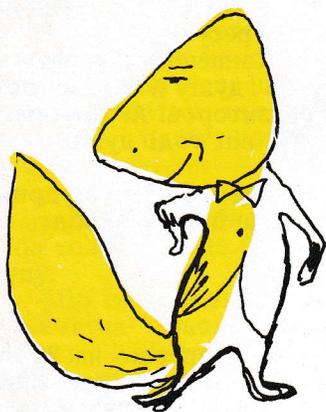

ЛИСА МИКИТИ

Не всі люди, за виїмком Чапленка, походять від мавпи. Найновіші наукові аналізи дійшли до висновку, що теж інші роди звірів чи навіть птахів могли відограти ролю в еволюційному розвитку людини. Це походження є дуже часто законспіроване чи то у прізвищі, чи у рисах обличчя, чи

в характерній поведінці даного типа. На основі цих дослідів ми, вираховуючи тут деяких наших передових діячів, подаємо побіч назву звірини чи птаці, від якої даний діяч мав би походити.

НАУКОВА СЕКЦІЯ „ЛИСА МИКИТИ“

Лисогір — лис

Левицький — лев схрещений з бараном

Барановський — баран схрещений із левом

Зінкевич — гектор-цик

Іадох — когут

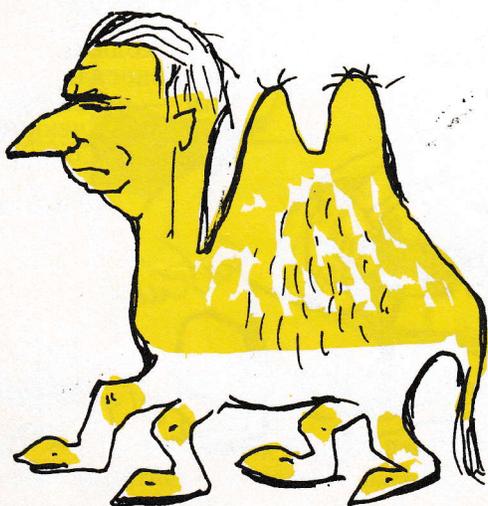
Крижанівський — крилик

Певний — сич

Черешньовський — зозуля

Барагура — верблюд

Пріцак — кіт на даху

Соневицький — лось

ПЕРШІ ГУЛІ

Між трав'яними язичками
Стоїть блакитноока квітка,
Здивована. Куди ж без мами
Вона сюди зайшла і звідки?

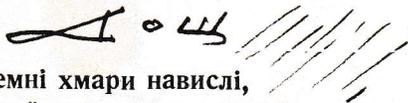

Метелики танцюють вальса.
Вони до танцю просять квітку.
Це, мабуть, пікнік тут почався.
Музика-вітер дме в сопілку.

По обрїю автобус білий
Поволі їде — мов заснулий.
Ах, вислов, квіточко, бажання!
Радій, бо час! Це — перші гулі!

А потім що? Оце питання!

Б а б а й

Темні хмари навислі,
Ну й що ж, що хмари?
Мабуть дощ буде, може й злива.
В небі блиснуло,
Грім у хмари вдарив!

Ой, ти земле моя,
Вродлива!

Вітер цвітом тріпоче,
— Не зривай ще цвіту!
Дай дощем йому ще умитись! —
Шепче очерет,
Тільки й жити б, світе!

Якщо можна би знов
Вродитись...

З оя К о г у т

(„Уболівальникав над недолею
нашої літератури й мистецтва)

В рибацькім селищі, де білогриві хвилі
Змивають берег раз-у-раз,
Стояла скринька крабів.
Здавалося, нешасні ці створіння
Усі свої зусилля витратять на те,
Щоб вирватись на волю
Й поринути в хвилюючий смарагд.
Вони ж приречені — загибіль їхня певна.
Не диво, що по стінках скриньки
Деруться вгору.
Злякався хтось з туристів
(Вечеря ж утече!)
І крикнув до рибалки:
„Накрийте швидше скриньку,
Вилазять краби!“
А той байдуже відізався,
Попакуючи файку:
„Не бійтеся! З них не втече ніхто!
Вони самі того додолу стягнуть,
Що вилізти готовий.“

Мені ж прийшло на думку:
„Зовсім як в нас.“

І. ЖАК

З КОНВЕНЦІЙНИХ ОБГРИЗКІВ

● Голова 29-ої Конвенції д-р Ярослав Падох мав напочатку дві течки: почесного члена Головного Уряду і делегата свого Відділу УНС. Першу йому сконфіскували, другу сам загубив, і так до кінця залишився союзовим „міністром без теки“...

● Инж. Степан Куропась з Чикаго сказав: „Довгі роки я сповняв уряд заступника головного президента, а ось мого сина Мирона вибрали вайспрезидентом. Нехай тепер хтось скаже, що Український Народний Союз не прогресує!“

● Кажуть, що коли на Конвенції почуються слова національного гимну „... душу й тіло ми положим за нашу свободу“, редакторів А. Драганові стають сльози в очах, бо він тоді думає про свою „Свободу“...

● Про мгра Івана Винника: Навіть мудрий Іван часом здуріє, коли власна партія зробить з нього вар'ята...

До Комісії Просьб і Скарг

(З а я в а)

Заявляємо, що застосована вперше на 29-ій Конвенції УНС в Піттсбургу машина до рахування виборчих голосів в загальному працює задовільно, хоч і має теж деякі манкаменти. На нашу думку, по скінченні голосування машина повинна викидати порцію ковбаси з капустою і чарку („дабль“) горілки „на рило“.

П і д п и с и (нечиткі)

Марії Лисогір

Засвистали делегати
в барі опівночі,
заплакала Пані Мері
ясні свої очі.

Не плач, не плач, Марусино,
в тугу не вдавайся:
буде Джов ще президентом —
того сподівайся!

Найкраще слово — „діета“! —
каже радний Репета.

Флисові

А в Івана Флиса
теж маківка лиса.

Уляні Дячук

По залі ходила,
чеки розносила,
всім — по заслугі:
найкраща „чекістка“
в нашому Союзі!

П а п а і

НА „ВОВЧІЙ ТРОПІ“

— Тут мусіли сидіти де-сиденти!

Дорогий Еко! Зацний Калиняку!

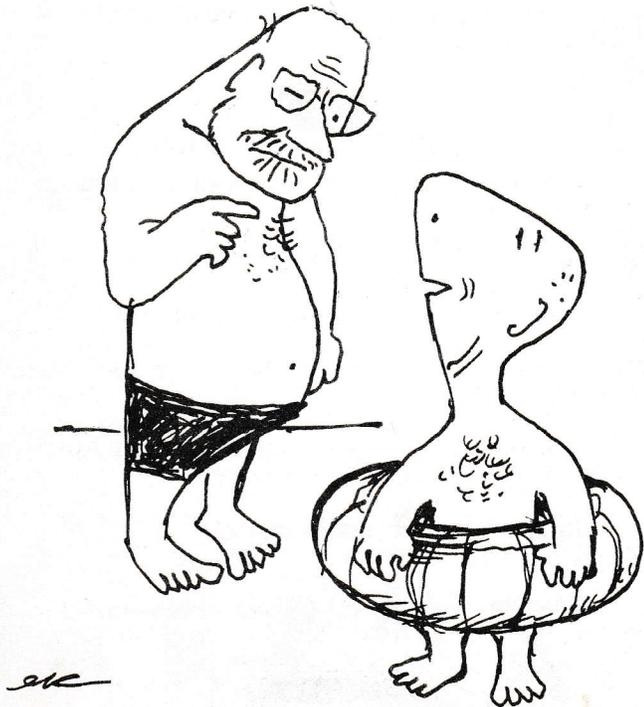
Як член — заледве — Пластприятю, я, звичайно, не маю права забирати вирішального слова в таких фундаментальних справах Пластового Уладу, як, наприклад, заміна пластового привіту „СКОБ“ — на якийсь інший. А прийшла мені до голови ця заковика у зв'язку з Пластовою Зустріччю коло Едмонтону, в Канаді, куди також вибирається кількох моїх колег з Пластового Сеньйорату, вже таки добре підтоптаних чесних дедів, так, що я серйозно потерпаю, щоб вони по-дорозі не порозсипалися, не доведи, Господи! Ніяк не можу з тим погодитися, щоб ці могікани віталися тим самим привітом, що й новачки, юнаки чи старші пластуни і пластунки. Які ж вони, заперепрошенням, ці дідугани — сильні, красні, чи бистрі?.. В чому ця їхня краса і сила проявляється, не згадуючи бистрости рухів, яку помічається хіба тоді, коли це братство чимчикує до кухні по зупу.

Що їм залишилося з привіту „СКОБ“, це хіба прикметна їхньому вікові і статурі обережність, і цієї третьої „заповіді“, на мою думку, вони й мусять триматися. На всіх своїх зустрічах чи пластпарадах, вони повинні вітати один одного окликом „Обережно!“ — або, скорочено, „О!“ До цього „О“ можна додати час-від-часу відповідну алюзію на ту чи іншу адресу... Наприклад: „О!“ — дивіться, що з того Пезя (Пежанського) зробилося! Або: „О!“ — як той Пік (Пясецький) змінився!.. По давньому знайомству ще з табору „Орлик“, надрукуй, прошу, у ваканційному „Лісі Микиті“ цих кілька моїх записочень, за що Тобі згорі сильно і красно дякую!

„О!“

Твій — Пластприятель

НА СОЮЗІВЦІ, ПО 10-й КОНВЕНЦІЇ

— Ти вже тепер не головний предсідник! Можеш купатися і в малому басейні!

ФОНТАН МОЛОДОСТІ

На політичному перелазі в клубі „Ліс Микита“ в Нью-Йорку панував настрій передвакаційний. Лише зрідка дехто з патріотів ставив на денний порядок актуальні події дня, зачіпався, так би мовити, за політику — за Аркадія Шевченка, чи Петра Григоренка. В більшості братство вже мріяло про соняшні, річкові чи морські купелі, перекидалось назвами вакаційних осель та різних „різортів“ ніби грайливими бальончиками.

— Нарешті і в наше віконце заглянуло сонце! — забрав слово патріот, що смакував скача „на скалах“. — Всі уже тепер хочуть самостійної України: поляки — хочуть, жиди — хочуть, навіть російські дисиденти хочуть, щоправда — з плебісцитом. А раз справа з Україною полагоджена, то нам, панове товариство, політичним емігрантам, властиво вже немає чого тут робити, за що крушити копії... Пане отамане, дорогий меценасику, розпускайте військо на вакації!

Керівник панелю й аматор німецького пива, пан меценас, не дивився на цю проблему так оптимістично, як його передбесідник. Радив членам перелазу не демобілізуватись передчасно, на швидку руку, а тримати порох сухим навіть сидячи в басейні на Союзівці, чи на якомусь іншому клаптику України.

В цьому місці хтось з патріотів, чи не представник ливанської амбасадки, звернув увагу товариства на те, що організується нова Союзівка на Флориді, про що повідомляв „Ліс Микита“ в 5-му числі журналу. Вправді, пан інженер Куропась з Чікаго протестує, бо він хотів би мати Союзівку в себе, під хатою, але більшість членства інстинктивно тягнеться в теплі краї, на Полудне, щоб погріти старі кістки на пісочку, евентуально, вимочити так зване грішне тіло у „Фонтані молодости“...

— Якщо знайдуть собі другого Кваса, — сказав пан меценас, — то можуть зробити бизнес, а якщо ні, то й фонтан молодости небагато їм допоможе.

— Я чув, що мають вже такого Кваса, — запевняв представник ливанської амбасадки, — але він називається містер Ковальчук. Той, кажуть, має добрий нюх до бизнесу і відмолоджує людей у мінеральних водах.

— Ба! — забрав слово дядя з козацькими вусями, — а мені, от, цікаво було б знати, чи ця нова Союзівка буде погуцулена, чи збойчена?.. Чи той, як його, пан чи містер Ковальчук справить собі такий киптар, кресаню і поркениці, як пан Квас носить, чи буде парадувати на Гуцульському вечорі в самих бікіні, — вібачайте за непристойне слово!

Вив'язалась довша дискусія або виміна думок, як пише „Свобода“, під час котрої присвячено чимало уваги вже згаданому „Фонтанові молодости“ в Норт Порті на Флориді. Чи це правда, — допитувались патріоти, — що одна красна пані з Джерзі Сіті, яка щороку їздить туди купатися, кожного разу вертається додому п'ять років молодшою?.. А що буде, скажемо, коли вона одного разу приїде назад п'ятьлітньою дівчинкою?

У висліді дискусії схвалено одногласно вислати на пробу до „Фонтану молодости“ представника ливанської амбасадки, який після вакацій має позвітувати про свій „експірієнс“ на пленумі політичного перелазу.

І к е р.

Поет Василь Барка обходить на „Верхо-

вині“ своє 70-річчя.

„Святі сиділи — каміння били,
Каміння били — церкву строїли...“

РОДЗИНКИ

Один доктор, який давно не був на нашому нью-йоркському Давнтавні, ствердив, що ця дільниця дуже поправилася і майже всі „боми“ позникали. Він висловив здогад, що на це вплинув напис на одному з будинків

Ukrainian Liberation Front.

В новій церкві св. Юра, мабуть, буде окрема частина виділена на „бабинець“. Так догадуються ті, хто був на бенкеті з нагоди посвячення церкви і ствердив, що на „трибуні“ між почесними гостями і репрезентантами не було жінок (навіть з Марійської дружини), крім двох сестер та однієї, дуже видекольтованої американки. Мабуть через той декольт побіч неї для безпеки посадили з однієї сторони українського полісмена (п. Полчі), а з другої сторони, у деякому віддаленні, одного молодого отця.

Під час процесії довкруги церкви з нагоди посвячення нової церкви з голосника почувся голос: „Просимо тих, хто має серце, не входить до нової церкви“.

Тоді відчинилися церковні двері і туди увійшли три єпископи.

Доповнення до вістки зі зборів СУЖА:

Це правда, що три жінки були активні, але промовляв теж один мужчина, який сказав: „Я вправді звіту не чув (спізнівся), але маю до звіту деякі застереження і зауваження...“ Тоді виголосив довшу промову на тему порозуміння з чесними росіянами. На кінець виявилось, що промовляючий не є членом СУЖА.

Л. Л.

● Гості Союзівки дивуються, як це так сталося, що пан управитель Володимир Квас, який погуцував цілу Союзівку, сам тепер мешкає в лемківському motelі „Дукля“?

● Довідуємось, що члени Корпорації „Українська Опера“ роз'їхались на вакації і то кожний соліст на іншу оселю, після того, як по канадських гастролях пересварилися і погнівалися.

● З Едмонтону інформують, що на терені Пластової Зустрічі інж. „Слонь“-Мілянчик (ЧК) буде бомбосховище на випадок, якби учасникам з'їзду загрожували „нальотом“ советські сателіти.

● З Гантеру повідомляють, що сенсацією цього літнього сезону будуть змагання в грибозбиранні між родинами Вижницьких і Козаків. Визначені нагороди за найкращого і найгіршого гриба.

● Нас інформують, що д-р Ярослав Падох не кандидував на пост головного предсідника УНС тому, що як голова НТШ був би завчений на голову УНСоюзу, якого там і не треба.

● З Філядельфії пишуть нам, що жіночий пластовий гурток „Чортополохи“, який розписав літературний конкурс з нагородами, це дуже гарні молодички і на чортополохів аж ніяк не подобають!

● У зв'язку з першим весіллям, що відбулося в гантерській „гражді“, д-р Іван Макаревич повідомив, що старшим парубкам піднайматиме весільну залу по знижених цінах, а з старших дівчат братиме лише офіру на церкву.

● Нас інформують, що в деяких парафіяльних колах помічається невдоволення з того, що вуличку коло нової церкви св. Юра в Нью-Йорку назвали іменням Тараса Шевченка: адже небіжчик був православний!

З РІДНОШКІЛЬНИХ ЗОШИТІВ

... мав босі ноги з короткими рукавами.

Хоч Дюген спав у бочці, то не міг знайти людину.

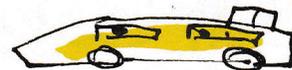
Один на себе не повинен плювати!

В лісі ростуть різні дерева, а саме: високі, середні і малі.

Анальфабета — то є чоловік, який може читати газету навіть догориногами.

Кожум'яка був такий сильний, що шкода слабих слів, аби то описати.

Україна має клімат трохи гірський, а трохи морський. Залежить, з котрої сторони вітер віє.

Будучи в околицях Гантеру, відвідайте **Малярську Виставку Е. Козака і його синів Юрія та Яреми!**

КРИВДА ЛІРИКА

Лірик — поет він, музика чи мистець — вельми вразлива у своїх почуваннях істота. Надто, як хтось ті його почування та бере на глум: тоді лірик терпить. Берімо таке: він ізгадує свої дитячі літа, коли він вилазив-дряпався на черемху коло своєї рідної хати і з її верху споглядав на соняшні простори подільського степу, і вже тоді мріяв. Або згадує часи свої в усусусах, коли ноги несли його туди, куди лиш запрагнуло його серце, думка й душа. Згадує товаришів по зброї, — бо ми, усусуси, по козаках, старші товариші, ніж товариші Пурішкевіча, Керенського чи Лейби Троцького! — як то в перерві, між боями, йдучи в поході з Болехова під Галич, співали:

Тече вода, тече вода, тече вода
На лотоки, на лотоки, на лотоки,
Вийди мила, вийди мила, вийди мила,
Чорноока, чорноока, чорноока!

Або згадає наші передвеликодні служби в церкві, коли священник читає дванадцять евангелій, а побожний люд поклони б'є.

Виливши цю лірику на папір, лірик поспішно висилає це до редакції і з трепетом серця вижидає хвилини, коли редактор — якщо він не є гаситель духа! — та помістить це твориво лірика друком. Приходить щаслива хвилина, лірик читає своє писаннечко видруковане та й вичитує, що в дитячих своїх роках він дряпався на свою черепаху; що усусуси співали: Тече вода на толоки; що священник читав двадцять евангелій.

І тут лірик починає терпіти, бо це вже не друкарський чортик, а достоменний, суцций, український дідько.

З червоного гумору

Советський міністер прибув до Парижа й задумав купити собі авто. Йде до великого магазину авт на Шан Елізе.

— Я б хотів купити собі оцю машину. Але, взявши під увагу мою національність, я не маю з собою бонів на купно її.

— Тут не треба ніяких бонів, платіть готівкою й машина ваша.

Міністер платить за авто готівкою, але опам'ятується:

— Таж я не маю бонів на бензину...

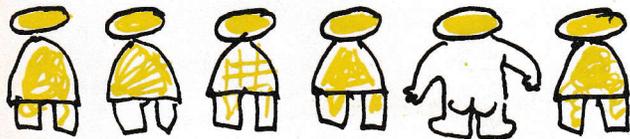
— О, це вельми проста справа: он там, як бачите, є бензинова станція — беріть бензини скільки хочете!

Йде до станції, йому наливають бензини. Та знову нове лихо.

— От, туди його... Таж я не маю повновласти подорожувати машиною!

— Ніякої повновласти не треба, сідай за керму і їдь, куди очі несуть!

— Ну!? — схопився совет за голову. — Алеж і безладдя в цій Франції!..

ЗА Г А Д К А

Когрий з цих шістьох вернувся щойно з вакацій?

А в нашій пані Олі
Добрі з маслом бараболі!
А ті голубці з грибками —
Так смакують, як у мамі!

КОЛОМИЙКИ

Ой чув же я, люди добрі,
Всякі співаночки,
Та нема на світі краших
За коломийочки!

Так тото співали, коли
ше Коломия була славна.
Кілко тих коломийок було,
ек звїзд на небі, жи не по-
рахувати!.. Кожде село
мало екус екстра коломий-
ку, жи співали ци насправ-
ді, ци йно на жерт. Дайми-
нато:

Ой Коннохів у долині,
Дуліби на горбі,
В Коннохові такі дівки,
Ек калічки в торбі.

Тото стрийска, а гуцул-
ска инакша:

В Коломїї впав в помїї,
Дівки мя узели,
У потоці сполокали,
На плоті сушили.

А ек ми йшли на еми-
грацію, то вони, тоті ко-
ломийки пішли за нами, ек
загублені вівці. Йшли нам
за ногами і бекали желіс-
ливо.

А ек ми станули возами
на самі граници на Бески-
ді, то деякі з них уперли
си і далі йти не хтіли. То-
ті там і залишили си, і не
знати, ци си виховали, ци
може за Упи комуна по-
вистрілювала ех, едну по
другій, ек кури.

А нам тоті позабували
си, вїйшли из памети на
завше.

Знов тоті коломийки, жи
пішли из нами, то фурт
путають си нам помиж но-
гами і не знати, шо з ни-
ми подїяти. Настрашили
си в Гамерици великої тех-
ніки, і муринів, і позала-
зили дес у кутики, жи ех
і не чюти. Хїба екїйс се-
лепко нагадає собі по пе-
тім келишку, або нацио-
нальний имирита по третій
кока-колі.

Або й Мороз у Гантирі.
Ек посходет си колегі, і
сумліне йму си зрушит з

З ПОУЧЕНІЯ ЮДИ ТРИЮДИ

Не кажи „гоп“ навіть як перескочиш: на то-
му боці паркана може на тебе чекати поліція.

Бережи здоров'я: перед тим, як іти до нового
лікаря, гаряче порекомендуї його своєму знайо-
мому.

Не дивись занадто довго на задні колеса: мо-
жеш не побачити перед собою стовпа.

Не падай духом: якщо в твоїй громаді зава-
лилася суботня школа українознавства, зразу ж
засновуй науковий інститут.

НОВА МОДА НАСТАЛА

— Менше чим 50 долярів не принимаю!..

Чи в таборі, на Соколі,
Чи поза табором,
Згадуем Тебе, "Веселко",
Незлим, добрим словом!

На пластовій чи сумівській оселі, в новацькому чи в
юнацькому таборі, завжди і всюди приємно згадує дівтора
Українську Цукорню "Веселка" в Нью Йорку, в котрій вона
провела багато милих хвилин, знайшла рідну атмосферу та
скріпила душу-тіло смачним харчунком, з якого славиться
кухня "Веселки"!

Не забувайте ж і на вакаціях нашої адреси:
"ВЕСЕЛКА". 144 Друга евню, (в Пластовому домі!)

Щоб у Гантері, на пляжі,
Хлопців чарувати,
Треба кочче в "Діядемі"
Гарний стрій придбати.

На пляж чи на забаву, на вакації чи по вакаціях, у кож-
ний час і в кожній порі року одягнетесь елегантно і з сма-
ком в цій широкознаній між своїми та чужинцями українсь-
кій галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіно-
чих і чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ

"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АВТ

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА
менеджер

Винаймаємо траки і трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на степт Мішіган.

місце, то тоди фист си на-
дує і затегне коломийку,
попід самі небеса, або Ни-
кифоречки суфит.

Ой на горі, на високій
Катран зеленіє,
Ой добре си з тим любити,
Шо си й розуміє!..

І на тім конаец. А тото
шкода, бо хоч вони, коло-
мийки, ніби ше крайові і
старосвідські, то не едну
можна би припасувати, ек
утев, до наших ситуацій.

Ой летіли гуси з Руси,
Ой летіло трое,
Чести нам ніхто не даст,
Ек не маем свої!..

А ци не пасує тото до
нашої на поверхни полі-
тики?

Або до наших, ше йнак-
ших патрийотників:
Бережани, Бережани,
Не жель ми за вами,
Тільки жель ми за макітров
І за пирогами!..

Навит шо си тичит но-
ші, ци моди, то хоч вона
цавком енакша від тої, жи
була в Краю, то в коло-
мийці всамраз пасує:

Ой піду я у садок
І стану під грушку,
Колис була у хустині,
Тепер в капелюшку.

Тото женска, а хлопска
инакша:

Ой продала моя мати
Та й пів корця гречки,
Та й купила Івасеви
Портки повперечні .

Навит шо си тичит ви-
шої антилігенції:

Я такого хлопці люблю:
Чоботи німецькі,
Плащ синенький, портки білі
А живіт, ек нецкі!..

А шо до молодой Ґене-
ранції:

А мій милий невеличкий,
А вже парубочит,
Одна штанка закочена,
Друга си волочит!..

Або нашим славним ком-
бинатантам, жи то з инак-
шої бочки:

Ек я служив у Австрії,
То я був фірером,
Штани ми си попоролі,
Я латав папером.

Є навит відповідна до
президента з Уенради:

Ой прийшов я до Миколи,
Шо Микола діє?
В нього кури повтікали,
А сам сів і піє!..

Є й Білинському з „Аме-
рики“:

Ой вилізу из коноплів,
Возму си під боки,
Подивіт ся, люди добрі,
Єкий я високий!

Є й на потіху пані Лисо-
горовій:

З лисим добре панувати,
З лисим добре жити,
Бо ек седе до вечері,
Не треба світити!

Або панови Черешньов-
ському:

Ой сів кіс на покіс
Зачев щebetати,
Маю гріш, куплю ніж,
Буду майструвати-

А нашому Ікерови тиж
си належит коломийка:

Ой нап'ю си горілиці,
Тої чемериці,
Видит мі си світ маленький,
Люди мухариці.

Або ше тим, жи то во-
зили „дівку на Союзівку“:

Я співанок много знаю,
Вже два курса здала,
А третього не успіла,
Мати мя віддала.

На остатку то ше би
тим, жи то отворили лю-
дям на страх нову оперу:

Ой не співай ,парубочку,
Бо си не належит ,
Сховай голос у кишеню,
Най ті си улежит.

Кілка то ше коломийок
міг би нагадати, але буде
задовго і я вже захрип.
Хиба ше заспіваю сам со-
бі:

Закувала зазулиці
Та й на телеграфі,
Кобим село мое ввидів,
Хоц на фотограф'ї...

То моя коломийка, а ви
собі заспівайте, ека вам
білше пасує до особи. А
ек сте жонатий, то вам і
без того жона заспіває на
йнакшу моду з другого
покою:

Гуцулка ті породила,
Гуцулка ті мати,
Телевіжен загаси-но,
Й легай, дідьку, спати!..

Гриць Зоруня

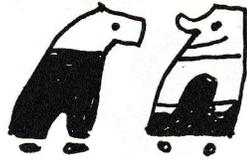
НАШІ БОМИ

Йде собі вулицею під-
хмелений. Назустріч полі-
цай.

— Панове поліцаї, до-
звольте пройти!

Поліцай гнівно:

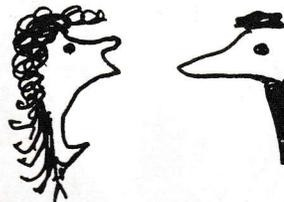
— Проходьте, але тільки
по одному!

ОКО ЗА ОКО

— Чи то правда, що Го-
сподь забрав тобі вже че-
тверту жінку?

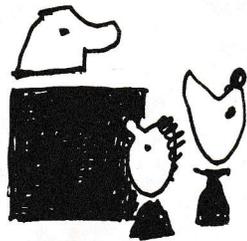
— Правда! Але я взяв
п'яту. Бере Господь, беру
і я!

СОВЕТСЬКЕ

— Вам приписано ле-
жати і тепло вкриватися,
а ви цілий день вешталися
по місту.

— Шукав у магазинах
покривала.

© Журнал «Перець»

Без слів.

АСЕКУРАЦІЯ

Сусідо! Я заасекурував
вся проти вогню і проти
граду.

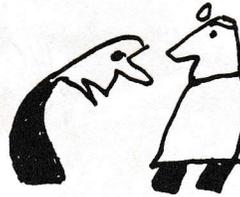
— Вогонь — розумію, —
але як ви зробите град?

ХАРАКТЕР

Жінка лає чоловіка, що
той прийшов пізно з кор-
шми.

— Спи, стара, і мовчи!
— Спати буду, а мовча
ти — ні!

РОЗВІД

— Ви, жінко, справді хо-
чете розводитися?

— Хочу.

— А ви, чоловіче, теж
хочете?

— Хочу!

— Чому ж тоді кажете
що між вами ніколи не бу-
ло згоди?

ПРЕСФОНД

17.00 дол. — В. Барнич
13.50 дол. — д-р Ю.
Гной, С. Гренчишин, д-р
П. Джуль

10.00 дол. — д-р А. Фар-
йон, д-р Я. Падох

8.50 дол. — о. Р. Ганке-
вич, д-р А. Макарушка, Ю.
Білик, оо. Василяни — Гем
тремк, д-р Л. Тришнев-
ський

6.50 дол. — Ю. Паслав-
ський

7.00 дол. — В. Король,
О. Щур, Г. Весоловський

6.00 дол. — Т. Крочак

5.50 дол. — М. Чайків-
ська

5.00 дол. — Ц. Суховер-
ський, В. Кий, о. В. Гра-
бець

4.00 дол. — В. Китастиї,
д-р М. Снігурович

3.50 дол. — Ю. Форись,
І. Мойсяк, С. Легенький,

д-р М. Логаза, М. Тарнав-
ський, В. Вацик, о. І. Чер-
кавський, С. Дольницький,

Е. Когут, о. С. Сулик, Л.
Олексюк, Е. Михайлів, М.

Королишин, І. Фур, М. Бох
но, В. Кульба, Я. Величко,

Л. Сагайдак, Ю. Петраш,
М. Кушніренко, Т. Дячок,

А. Терлецький, К. Кифор,
Б. Корчмарик, Е. Цирик,
М. Дорожинський, М. Дра-

ган, Р. Галькевич, д-р В.
Петрина, П. Туруля, Я. Ба-

лалабан, Б. Ровак, В. Гузар,
д-р І. Домбчевський, О.

Антонович, Е. Камінський,
З. Маркович, І. Волощук.

В. Забіяка, А. Скоп, І. Б.
Балабан, О. Балабан, М.

Бардин, В. Шевчук, М. Пав-
лишин, І. Гладилович, І. В.

Бардин
3.00 дол. — А. Лозин-
ський

2.00 дол. — М. Томків,
Ю. Клос, В. Іванонько, Д.

Серна, Б. Бемко

Пожертви вплачені в че-
рвні або пізніше будуть

поміщені у вересневім чи-
слі.

Сердечно дякуємо!

“THE FOX”

4933 Larkins

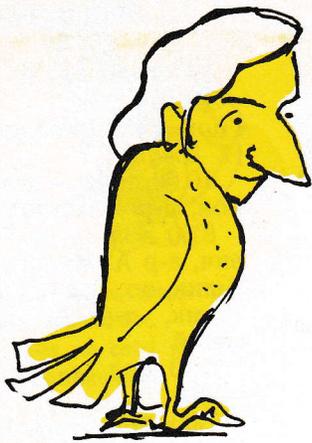
Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

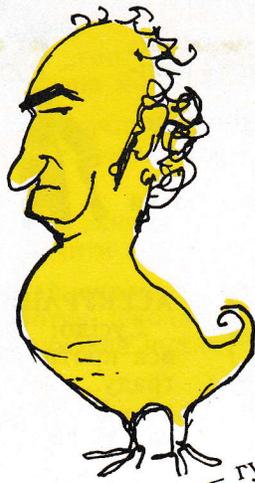
Річна передплата в ЗДА

і в Канаді — 6.50 дол.

Editor Edward Kozak

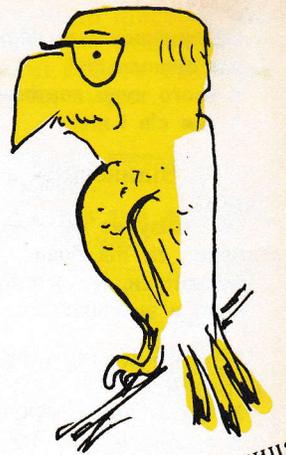
Субтельний — голуб

Бігус з Канади — гусак

Келдин — кінь

Стецько — синя птиця

Рожанковська — чапля

Драган — бобер

Ку зик — лошак

Душник — укакаду

Яремко — цап

Снилик — вивірка

Гайвас — рись

Гніздовський — пудель

SKO.